

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

För att brott inte ska löna sig (SOU 2015:67)

Ju2015/05200/L5

1 Sammanfattning

Skatteverket har inget att invända mot att förslagen genomförs.

Skatteverket anser att förverkandebestämmelsen i 36 kap. 1 § brottsbalken ska kunna tillämpas om den som utfört eller medverkat till ett skattebrott inte kan åläggas betalningsskyldighet för det undandragna skattebeloppet.

2 Skatteverkets synpunkter

Utredningen anser att det inte finns behov av att justera det nuvarande regelverket vad gäller utbyte av brott enligt skattebrottslagen (s. 119 – 121).

Enligt 13 a § skattebrottslagen är skattebrott undantaget från tillämpning av förverkandebestämmelsen i 36 kap. 1 § brottsbalken om utbyte av ett enskilt brott. Skälet till detta är att vid skattebrott ska utbytet av brottet, dvs. det belopp som undandragits staten, återtas genom beskattning enligt skattelagstiftningen. Emellertid är det inte i alla situationer som det går att besluta om betalningsskyldighet mot den som utfört eller medverkat till ett skattebrott. Om personen ifråga inte själv är skattskyldig för det undandragna beloppet och heller inte kan göras solidariskt ansvarig enligt bestämmelserna om företrädaransvar så kan han eller hon komma att få behålla vinningen av sitt skattebrott. En i sammanhanget viktig faktor är att det för närvarande heller inte går att utverka skadestånd av den som dömts för skattebrott (NJA 2003 s. 390).

Penningtvätsutredningen anmärkte i betänkandet SOU 2012:12 på den lucka som finns när det gäller möjligheten att beröva gärningsmän och medhjälpare vinningen av ett skattebrott. Som en möjlig åtgärd för att täppa till denna lucka angav utredningen att en ny mening skulle kunna läggas till i 13 a § skattebrottslagen och som innebär att förverkande ska kunna ske enligt 36 kap. 1 § brottsbalken om den som medverkat till ett skattebrott inte kan åläggas betalningsskyldighet för det undandragna skattebeloppet. Skatteverket anförde i sitt remissvar (2012-06-18, dnr 131-246305-12/112) att en sådan ändring borde genomföras.

Regeringen ansåg dock att det inom ramen för lagstiftningsärendet rörande penningtvättsbrott inte var möjligt att ta ställning till Skatteverkets önskemål (prop. 2013/14:121 s. 72).

Sedan tidigare gäller att verktyget utvidgat förverkande enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken kan tillämpas vid ett grovt skattebrott. Om utredningens förslag genomförs kommer utvidgat förverkande att kunna användas även vid normalgraden av skattebrott, under förutsättning att brottet ingått som ett led i en organiserad brottslighet. I andra fall av skattebrott av normalgraden kvarstår emellertid den tidigare ordningen, vilket gör att den dömda i vissa lägen kan komma att få behålla vinningen av sitt brott. Skatteverket anser fortsatt att det är angeläget att denna lucka täpps till. Den tidigare föreslagna ändringen i 13 a § skattebrottslagen bör därför genomföras.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Ingemar Hansson och föredragits av den rättslige experten Mats Wiktor. Vid den slutliga föredragningen har också följande deltagit: överdirektören Helena Dyrssen, rättschefen Gunilla Hedwall, enhetschefen Stina Ögren och skattedirektören Stig Gabrielsson.

Ingemar Hansson

Mats Wiktor